

MAGVETÉS

A SÁRVÁRI EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

2015. REFORMÁCIÓ

Megújult és kibővült a rábapatyi evangélikus templom

Gyülekezetünk tagjai 2015. október 11-én, vasárnap ünnepi istentisztelet keretében adták hálát a rábapatyi templomon elvégzett renoválási és bővítési munkákért. Az alkalmon Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke hirdette Isten igéjét.

A liturgiában **Rostáné Piri Magda** vasi esperes, **Gyarmati István** helyi lelkész, valamint **dr. Hafenscher Károly**, a Magyarországi Evangélikus Egyház zsinatának lelkészi elnöke működött közre. A korábban a közösségben szolgáló lelkészek közül tiszte-

Október a reformáció hónapja.

„ *Visszavonni semmit nem tudok és nem is akarok, mert nem tanácsos a lelkiismeret ellen cselekedni:*

Isten engem úgy segítjen.”

Luther Márton 1521.

egykor iskola céljára használt épület új vizesblokkal, illetve sekrestyéül is szolgáló kisteremmel bővült. Átalakították az oltárteret, akadály mentesítették a bejáratot, új parkolóhelyeket alakítottak ki. Sikeresen lezajlott a nyílászárók cseréje, illetve a fűtés és a világítás korszerűsítése is. Mindezt egy 2012-ben benyújtott pályá-

zat elnyerése, valamint az országos egyház és a helyi önkormányzat támogatása, illetve a hívek adományai tették lehetővé.

Az ismertetőt követően köszöntőt mondott többek

letét tette az ünnepségen **Deme Dávid** nagykanizsai, és **Solymár Gábor** nyugalmazott lelkészek, és **Kosztai István**, a brassói testvérgyülekezet lelkésze. Énekével az esemény fényét emelte az egyházközség kórusa.

A meghívón szereplő Zsolt 122,1 alapján tartott prédikációjában **Szemerei János** püspök a földi életet olyan zarándoklathoz hasonlította, amely Isten cselekvésének nyomait keresi a világban. Majd hozzátette: „A templom az élő Istennel való találkozás helye. Ő tiszteli meg jelenlétével azokat, akik a nevében összegyűlnek, akiknek a szíve nyitott feléje.”

Az úrvacsorás istentisztelethez kapcsolódó közgyűlésen **Horváth Zsolt** gyülekezeti felügyelő tájékoztatta a jelenlévőket a templom múltjáról, illetve a most véghezvitt felújításról. Az 1898-ban átadott,

között **Rostáné Piri Magda** esperes, **dr. Hafenscher Károly**, zsinati lelkészi elnök, a Reformációi Emlékbizottság kormánybiztosa, **Kosztai István**, a sárospataki partnerkapcsolatban álló brassói gyülekezet lelkésze, valamint **Ágh Péter** országgyűlési képviselő, **dr. Galántai György**, a sárospataki járási hivatal vezetője és **Dugovics Balázs**, Rábapaty polgármestere. A korábban a közösségben szolgáló lelkészek közül köszöntőt mondott az ünnepségen **Deme Dávid** nagykanizsai, és **Solymár Gábor** nyugalmazott lelkész. A hálaadó alkalom a felsőpatyi kultúrházban tartott szeretetvendégséggel zárult.

Adámi Mária írása megjelent az Evangélikus Élet október 18.-i számában.

Erdélyi kirándulás

Gyülekezetünk negyvenfős csoportja hétnapos kirándulást tett Erdélyben. Igen szép, tartalmas volt ez a hét. Több ezer kilométert bejártunk, láttuk a buszról Déva várát, a tordai hasadékot, a Fogarasi-havasok ködbe burkoló csúcsait, birkanyájakat, tágas lankákat, sötét fenyvesek közé bújt kis falvakat, székely kapukat, kopjafákat, és megtapasztaltuk brassói testvérgyülekezetünk szíves vendéglátását. A látottakról könyvet lehetne írni, de a szűk keret miatt most csak vázlatosan mutatom be a számomra érdekes dolgokat.

Az út első napján a szegedi Tisza-parton finom halászlét ebédeltünk, utána Aradon álltunk meg. Szakadó esőben énekeltük el a Himnuszt, és megkoszorúztuk a tizenhárom aradi vértanú emlékoszlopát. Éjfél tájban értünk Csernakeresztúrra, ahol vendéglátóink virrasztva vártak minket. Éjféltől találtak fel a töltött káposztát, a süteményt és kísérik a köményes pálinkát. Másnap egy kis tájházat látogattunk meg, és lelkiismeret-furdalással hallgattuk Nisztor István lélekbevágó beszédét a kitartásról, hazafiságról, hűségről, az utódokért érzett felelősségről és a kötelességről.

Tovább indulva Vajdahunyad várát kerestük fel. Az épületet a 12. században kezdték építeni, majd egyre tovább bővítették a következő századokon át. Zsigmond király Szilágyi Erzsébetnek ajándékozta, majd Mátyás királyé lett hatvan faluval együtt. Később brandenburgi grófok, Bocskai, Bethlen Gábor és Apaffy Mihály birtokolta, jelenleg állami tulajdon.

Fogarasz városában is el akartunk helyezni egy babér koszorút, a Nádasdy – család emlékére, mert a sóvidék grófjaként itt is gyakran tartózkodtak. Egy NATO delegáció programja miatt sajnos ide nem jutottunk be.

Brassóba érve a gyülekezet és vendéglátóink ízletes vacsorával vártak minket. A következő nap a Brassó környéki barcasági négy templomot látogattunk meg. Hosszúfal, Tatrang, Zajzon és Pürkerc lelkészei ismertették gyülekezetük életét. Visszaérve finom babgulyás után brassói városnézésre indultunk Szent László városi tanácsos, evangélikus presbiter vezetésével. Brassó a Barcaság fővárosa, magas hegyekkel körülvéve. A 12. században szászokat telepített ide II. Endre, sok kiváltságot adott nekik. Gazdag iparuk és kereskedelmük volt, Bécs és a Balkán között szállítottak árut. Az 1600-as években költöztek ide a magyarok és a románok, megindult a polgárosodás. Gyönyörű barokk és klasszicista épületeket, a hegytetőkön pedig várvédő bástyákat építettek. A Fekete templom Brassó egyik híressége, 1383-ban kezdődött az építése. Többször is újjáépítették, bővítették. Hat kapuja, hatalmas ólomüveg ablakai, faragott padjai és barokk oltára építészeti remekmű. A déli díszkapunál áll Johannes Hontariusz szobra. Ő vezette be 1542-ben Erdélyben az evangélikus istentiszteletet, és Erdély-szerte terjesztette a reformáció tanait.

Szombaton egész napos székelyföldi kirándulásra indultunk Fülöp Károly kalauzolásával, aki a brassói magyar gimnázium tanára és egyházmegyei felügyelő. Remek ide-

genvezető volt, sokat tanultunk tőle. Megtudtuk, hogy a székelyek a hunok leszármazottai, határvédők voltak. Székekbe szerveződtek, katonáskodtak, évente hadi mustrát tartottak, innen ered a székelyvágta kifejezés.

Buszunk kis székelykapus falvakon keresztül araszolt, majd Kézdivásárhelyen időztünk egy kicsit. Egy nemesi kúriát, tájházat kerestünk fel, ami körül cselédházak, százéves traktorok, cséplőgépek, földművelő eszközök, kopjafák voltak kiállítva. Gábor Áron ágyúöntője is itt látható. A múzeum igazgatója ízes nyelven elmondott mindent a kopjafán látható jelekről, motívumokról, bemutatta a fafaragások, mángorlók, táblaképek díszítéseit és a csángó magyarok hitvilágát. „Mert ideseim, mindenki lelkében annyi gyönyörűség van, ami onnan kikívánkozik.”- mondta. A következő megálló Kézdiszentlélek volt, ahol a Kassai vendég-

Brassói testvérgyülekezetünk székháza a templommal

lőben kürtöskaláccsal, pálinkával és ebéddel vártak minket. Csíksomlyóig lankás, dimbes-dombos tájakon utaztunk. Itt megcsodáltuk a kegytemplom hatalmas, két-tornyú tömbjét és szépen díszített oltárát, ahova minden évben sok ezer ember zarándokol el. Mi is elmondtunk itt egy imát.

Vasárnap a brassói gyülekezettel közösen tartott istentiszteleten vettünk részt. Lelkészünk: Gyarmati István 1Móz50,15-21 igéjével, József és testvérei története alapján égi és földi hivatásunkról tanított minket, mivel mind a kettőben növekednünk kell. Énekarunk jelenlévő tagjai adtak egy kis koncertet. Varga József második felügyelő úr köszöntötte a testvér gyülekezetet, és átadtuk gyülekezetünk ajándékát, egy hímezett Rába-vidéki terítőt, amit Beszprémy Józsefné Babi néni tervezett. Ebéd után a búcsúdelutánon beszélgetés, éneklés következett a díszteremben, ahol Johanna és Fanni is fellépett gyönyörű énekével. Nagy sikerük volt. Egy-egy pohár bor után mindenki nótájára sor került, Koszta lelkész úr és Károly tanár úr gitárral és hegedűvel gondoskodott a jó hangulatról. Jólesett ez a kis lazítás, amit a búcsúzás követett. Másnap reggel azzal a reménnyel indultunk haza, hogy jövő nyáron viszontlátjuk vendéglátóinkat Sárváron.

Hazafelé megálltunk Kolozsváron, Mátyás szülőhelyén. Rövid sétát tettünk a városban, amit „Erdély diadémjának” is neveznek. *(Folytatás a 3. oldalon)*

Erdélyi kirándulás

(Folytatás a 2. oldalról)

Megnéztük a Protestáns Teológiát, Mátyás király szobrát, a főteret, az evangélikus templomot és a gyönyörű, több száz éves házakat. Ezt követően a Házsongárdi temetőben időztünk. Koszorút vittünk Reményik Sándor sírjára. A vacsorát az Agapé egyházi szállodában fogyasztottuk el, utána pedig a Györgyfalvi Református Bethlen házban szálltunk meg.

Hazafelé, az utolsó nap a buszban Johanna és Fanni ismét sokat énekelt, megkönnyítve számunkra a hosszú

utat. Szeretettel emlékszem rájuk, és a három rábapatyi fiúra is, akik „bírták a terhelést”, nagyon jól viselkedtek.

Köszönjük Lelkész úrnak, hogy vállalta a szervezés összes gondját, hogy egész úton a sofőr mellett ült, szóval tartotta az éjszakai utakon, hogy egyedül hordozta a csoport minden problémáját. Köszönjük Sebestyén Tibornak, a busz vezetőjének türelmét és a szerencsés hazakeresztést. Ezért a sikeres útért, sok szép élményért Istennek legyen hála.

Pócza Csabáné

Közös istentiszteleten a brassói templomban

Az ajándék átadás pillanata

Nyergestetőn a huszárak emlékműve előtt

Kézdivásárhelyen a székey múzeumban

Kolozsváron a Mátyás király szobra előtt

Házsongárdi temetőben Reményik Sándor sírjánál

Őrimagyaródsdi zenei tábor 2015. augusztus 9-16.

Idén immár 22. alkalommal indult el az Őrimagyaródsdi zenei tábor. Mint minden évben idén nagyon-nagy szeretettel és örömmel vártak bennünket a szervezők. Irénke néni, Johanna és én alkottuk a sárvári csoportot. Vasárnap délután kb. fél négy és fél öt között érkezünk a táborhelyre. Jó volt újra találkozni az ismerősökkel. De persze az újakkal is. Gyorsan kipakoltunk és könnyes búcsút vettünk szüleinktől. Vasárnap esti programként elmaradhatatlan az ismerkedés, titkos tesó

hiszen a koncert napja érkezett el. Mindenki olyan izgatottan és lelkesen gyakorolt, hogy az egész falu a tábori zenétől volt hangos. Ez pedig így van rendjén egy ilyen jó és családias táborban. Délután fél hattól mutattuk meg a magyarórsdiaknak mit is tudnak a zenéléstől boldog fiatalok. Este mikor a koncert véget ért vacsoráztunk, majd megnéztük a tábor alatt készült képek sorozatát. Ilyenkor mindenki félve és mosolyogva nézi a képeket, hiszen nem tudhatjuk, hogy mikor készül rólunk

Beszámoló az egyházmegyei zenei táborról

Johanna és Fanni zenei bemutatót tartott

kihúzása, a szervezők köszöntése, az áhítat, no meg persze a házirend. Hamar eljött az este, a takaródó, így gyorsan lefűrdött mindenki és ágyba bújtunk. Nálunk, mint minden évben nagyon nehéz az elalvás, de ha egy szerető nagymama és kishúgocska van az ember mellett ez nagyon egyszerű. A hét minden napján 7.30-kor volt az ébresztő. Az első nap sikerült, hogy korábban felkeljünk. Mikor még minden táborozó szinte, aludta a nyári álmát, akkor mi már Irénke nénivel a konyhában készítettük a reggelit, s aztán az ebédet és a vacsorát is. Az ébresztést mindig Lócsi Levente a tábor gitártanára, Andrea néni, valamint Attila bácsi indította el, és akinek volt kedve akár pizsamában is csatlakozhatott hozzá. "Egy kis reggeli torna sohasem árt,, csalogatott bennünket a félálomból ki Andrea néni minden reggel. Mozgás után reggeli s aztán gyorsan le is indultunk a templomba ahol, nagyon szép énekeket tanultunk és rövid áhítatokon vehettünk részt. A hétfői napon került sor az órák beosztására, s 10 órától már mindenki buzgón váltotta tanárjánál a széket. Johanna idén is bővítette furulya tudását, és ez alkalommal úgy döntött, hogy megmutatja, hogy ő fuvolázni is tud. Amit mindjárt meg is mutat. Én pedig magánének tanszakra jelentkeztem, valamint konyhai kisegítő voltam. Ezen a nyáron a jó időnek köszönhetően többször tudtunk elmenni a Vadasa-tóhoz. Így kedden és csütörtökön megoldódott a délutáni programkérdés. Pénteken pedig belevetettük magunkat a KRESZ azon részébe, ami a kerékpárosokra is vonatkozik. Az előadás végén csapatokban kaptunk egy feladatlapot, amit ki kellett töltenünk. Irénke néni, Rác Dani- a celdömölki lelkészúr fia-, valamint én értük el a legtöbb pontszámot a 15 kérdésből 12 kérdésre adtunk helyes választ. Szombati napon már nagyon felfokozódott az izgalom,

valamilyen vicces kép. Később aztán áhítat, és a tábori oklevél és ajándék átadása következett. Szobánkba visszaérve sajnos már csomagolnunk kellett, hiszen másnap elérkezett a tábor utolsó napja. Ugyanakkor ébredtünk és reggeliztünk, mint a többi napokon. Ezúttal viszont most nem énekkara és áhítatra siettünk, hanem a szobánkba ahol az utolsó dolgainkat, ruháinkat becsomagoltuk a bőröndünkbe. Szüleink 10 óra körül érkeztek hozzánk. A vasárnapi istentisztelet, mint máskor is 11 órakor kezdődött. A hívek ekkor is kaphattak az egyes tanszakok diákjaitól egy kis ízelítőt, mit is tanultunk egy hét alatt. Istentől kapott áldással távoztunk a táborból. Ölelések és könnyek sorozata érkezett el. Olyannyira összeszokott ismét ez a csapat is, hogy ilyenkor nehéz valamilyen útravalót adni egymásnak és tartani a másokban a lelket, hogy már csak 12 hónap és újra találkozunk. Mindannyian kaptunk a táborból valamit. Megízlelhattuk az Istentől kapott ajándékokat, a szeretet igazi szépségeit. Új dalokat tanultunk és új élményekkel gyarapodott az életünk. Pintér Bélának van egy nagyon szép dala, ennek egy versszakát idézem most: „ Te vagy az út, Te vagy a cél, hitben járok, futok a győzelemért, a szívem érted ég. Nincs más csak Jézus, ő az akiért a szívem dobban.” Ilyen érzéseket táplál bennünk minden egyes évben az őrsegi tábor. Hiszen olyan lelki gazdagságot kapunk, amit biztosan a világon semmiért sem cserélne le senki. Így várjuk Johanna, Irénke néni és jó magam a következő Vasi Evangélikus Egyházmegyei Zenei tábor.

Balázs Fanni

Beszámoló az evangélikus presbiterek országos találkozásjáról

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel!” Zsolt 100, 2

Egyházunk sokszínűségét mutatta meg a budapesti Tüskecsarnokban megrendezett evangélikus presbiterek második országos találkozója. Szeptember 19.-én az ország számos pontjáról érkeztek presbiterek, hogy ismét találkozzanak egymással, nyíltan beszéljenek a problémákról, találjanak megoldásokat, megosszák egymással a különböző gyülekezetekben alkalmazott „jó gyakorlatokat”,

Gáncs Péter elnök-püspök áhítatával kezdődött a találkozó. Kiemelte: „Szolgáljatok egy-másnak” ige alapján az a fontos, hogy ne kényszerből legyünk presbiterek, csak azért, mert nem volt más, aki elvállalja. Ez a szolgálat legyen kitüntetés, öröm számunkra.

Pröhle Gergely országos felügyelő beszélt a világban elindult óriási emberáradat kihívásairól, utalt a presbiterek civil foglalkozásának és egyházi szolgálatának kettőségéről, hangsúlyozta, hogy mindannyiunk értéke a tapasztalat és sokszínűség. A találkozó plakátján egy svájci bicika volt látható. A bicika felhasználhatósága sokféle lehet. Kiemelte felügyelő úr, hogy ne hagyjuk, hogy leszállamizzanak bennünk. Használjuk ezt a bicikát szintén a meghívón látható termékeny gránátalma felszeletelésére.

Jeszenszky Géza történész, korábbi külügyminiszter előadásában a reformáció történelmi jelentőségéről beszélt. Azokról a tényezőkről, amelyek megalapozták a lutheri reformációt, miben formálta át a gondolkodást Luther Márton.

Az előadás után a résztvevők kisfilmeket tekinthettek meg, amely egy-egy gyülekezet és intézmény életét mutatta be egy-egy személy munkáján keresztül. A filmvetítések után pódiumbeszélgetés zajlott a felkért hozzászólók közreműködésével.

A közös ebéd után szekcióbeszélgetésekkel folytatódott a program.

A szekciók témái a következők voltak: a gyülekezet és lelkész konfliktusai, presbiterképzés, reformáció 500 éves évfordulójának a megünneplése, jövőnk a számok tükrében, iskolai hitoktatás, idősök a gyülekezetben, Luther rajzfilm, illetve a gyülekezeti élet szakaszai.

A konferencián részt vevő sárvári testvérekkel igyekeztünk más-más szekcióba “beülni”

Mikor a program megjelent, már akkor eldöntöttem, hogy dr. Fábrí György az Eötvös Lóránd Tudományegyetem docensének “Jövőnk a számok, a statisztikák tükrében”, “előadásán mindenképp részt veszek. Szerettem volna mindegyik előadáson részt venni - mert jó volt a program - de szerettem volna azt is, hogy gyülekezetünkben minden presbiter részt vett volna ezen az előadáson, beszélgetésen.

Kedves Testvérek!

A számok, a tendenciák nem vidámak. Ezekkel szembe kell nézni, erről nyíltan beszélünk kell. 2011-ben volt egy népszámlálás, az, hogy milyen volt a módszertan, arról lehet beszélni, de nem érdemes, mert eltoljuk a felelősséget. Korábban a népesség 4-5 %-át kitevő evangélikusság 3%-ra, majd 2 %-ra csökkent. Megdöbbentő!

Korosztályi megoszlás tekintetében a fiataloknál csökken a vallásosság. Mi evangélikusok vagyunk a legidősebbek a más felekezetekkel való összehasonlításban. Ha ez így megy tovább, egyházunkról tíz év múlva egy nagyon szűk körben fogunk beszélgetni. A szakértő szerint a számok azt mutatják: 2025-ig százötvenezer alá csökken a nyilvántartott egyháztagok száma, és ötvenezer alatt lesz a választói névjegyzékben szereplő evangélikusok száma.

Figyelmet érdemelnek a következő adatok is. A KSH adata

szerint 215 ezer az evangélikusok száma, a saját nyilvántartásunk 185 ezer fővel számol. Hol van a 30 ezer ember, aki evangélikusnak vallja magát, de nincs a látókörünkben. A konfirmandusok száma kétharmadára esett vissza Egyébként a keresztesítés, esketés után is országosan csökken az igény.

Sokkoló számok. Sokkoló trendek. A felelősség, a feladatunk közös. Más a megoldás Sárváron, más a megoldás Kecskeméten. Lehetnek különböző felületek, amin meg tudunk jelenni, de csak akkor érünk el vele valamit, ha mögötte van egy hiteles arc. Lelkész, felügyelő, presbiter. De hiteles arc az egyháztag is. Aki részt vesz a közösségi alkalmainkon, részt vesz a gyülekezeti munkában. A lényeg az, hogy azért imádkozunk,

A sárvári küldöttek csoport beszámolót is vállaltak

azért dolgozunk, mert ez az egyház a miénk. Ha ezt egyre többen fogják érezni, Sárváron is, akkor a trend megfordítható.

A szekcióbeszélgetések után a szekciók egy-egy résztvevője értékelte a hallottakat.

A találkozó Szemerei János püspök úr áldásával, Mászáros Tamás kerületi felügyelő, Pröhle Gergely országos felügyelő zárszavával ért véget.

Egy nagyon tartalmas, sok esetben elgondolkodtató, de lelki feltöltődést is adó napon vettünk részt.

Horváth Zsolt - gyülekezeti felügyelő

PÁSZTHORY KAROLIN:

Tájkép novemberben

Kopasz ágak nyújtózkodnak,
a felhőkbe kapaszkodnak,
oly kietlen a határ,
zörgő kukoricaszár
maradt a bő termésből;
kőd permetez az égből.

Őszi csemegék

Dió, szőlő az asztalon,
a mustot is megkóstolom.
Az úritök akkor jó,
ha szállingózik a hó,
mikor megcsípte a dér,
s küszöbön van már a tél.

Artikuláris nap – Egyháztörténeti emléktúra

2015. szeptember 27-én vasárnap Nemescsóban gyűltünk össze, hogy emlékezzünk s ünnepeljünk: Emlékezzünk arra, hogy őseinket protestáns hitük miatt meghurcolták, elnyomták, s ünnepeljünk, mert küzdelmük nem volt hiába való, hiszen áldozataik árán s kitartásuk révén ma már lehetőségünk van szabadon, felemelt fejjel, felemelt szívvel megvallani hitünket.

Az 1671 és 1681 között, ránk nézve gyászos évtized után, a haza és a vallásszabadságért küzdő protestánsoknak a Habsburg I. Lipót – artikuláris helyeket jelölt ki, hogy csak és kizárólag ott vagy családi körben gyakorolhatták hitüket a nem római katolikus hívek. Egy megyében csak két ilyen helyszín lehetett, s nem nagyobb városokban, hanem kevés lélekszámú, forgalmas utaktól távoli településeken.

Abban bízott, hogy a nagy távolságok, a megaláztatások majd megakadályozzák a hívőket abban, hogy istentiszteleteken vegyenek részt, s előbb-vagy utóbb lemondanak hitükről.

Ilyen artikuláris hely volt Nemescsó is, ahova a történelmi Vas-megye ma már határokon túli területeiről: Bergenlandban és a Muravidéken élő evangélikus testvéreink is elvándoroltak, hogy megvallhassák hitüket, s meg is maradjanak abban. A háromféle nemzetiségből összegyűlő közösséget a nyelvi és kulturális különbségek sem akadályozták meg a vallásgyakorlásban, hiszen – Szemerei János püspök úr szavaival élve: „... összekötötte őket a közös Úr, a közös Megváltó: Jézus Krisztus, aki értünk életét adta, majd a bűn és a halál fölött is győzelmet aratott.”

Ebben a viszontagságos állapotban II. József 1781. évi Türelmi rendelete csillant meg fénysugárként, melyben engedélyezte, hogy azokon a településeken, ahol legalább 100 olyan család él, akik görög katolikus vagy protestáns vallásúak, ott templomokat emelhetnek, szabadon gyakorolhatják vallásukat. Ám annak érdekében, hogy ne hívják fel magukra a figyelmet, elrendelte, hogy ezeknek a templomoknak ne legyen harangja, tornya, s megtiltotta, hogy bejárattuk az utcára nyíljon.

Szeptember utolsó vasárnapján tehát hithőseinkre emlékezve gyűltünk össze magyar, osztrák és szlovén testvéreinkkel. Két istentiszteleten, három nyelven szólalt meg Isten igéje ezen a napon. A lelki feltöltődés után a korgó gyomrok megtöltése következett, hiszen finom ebéddel várták a vándorló híveket, akik közül most is sokan gyalogosan, kerékpárral, vagy lóháton és lovas szekerekkel tették meg az eltérő hosszúságú útvonalakat. A több ezres gyülekezet gépjárművel érkező tagjai is az út utolsó 2 – 5 km-es szakaszát gyalog tették meg.

Az istentiszteletek mellett több más programon is részt vehettünk:

– a Sztrókay-házban egyháztörténeti kiállítást nézhettünk meg evangélikus egyházunk eme sanyarú időszakáról;

Úton levők csoportjai Nemescsó felé

– a templomban és a rendezvény sátor alatt felléptek a nemescsói Ács Mihály AMI tanárai és diákjai, a felsőlővői (Oberschützen) gimnázium zenészei, a Lift! együttes, a Kemenesmagasi Citerazenekar és Népdalkör, az Őriszigeti Ma-

Három nemzet lelkészei együtt szolgáltak az Artikuláris napon

gyar Néptáncgyüttes, valamint a répcelaki Gyöngy Kamarakórus.

Hitünkben megerősödve tértünk haza erről a szép ünnepről, s hiszem, hogy őseink példamutató magatartása mindnyájunknak erőt ad, s kitartásra sarkall a mindennapi harcok megvívásában.

Erős vár a mi Istenünk!

Kovács Krisztina

Kincs M napközis hittantábor

Hétfőn, az első napon kicsit izgatottan mentünk a táborba. Ismertették a tábor témáját: ami a teremtés történetre épült. Rövid ismerkedés után csoportokba osztottak bennünket. A kisebbek a Halacska csoportban, a nagyobbak külön-külön voltak: egyikünk a Szőlőfűrt csoportban, másikunk a Bárka csoportba került. A reggeleket áhítattal kezdtük, amit István bácsi tartott, és a napi programok is a templomban fejeződtek be. A hét folyamán hat éneket tanultunk ezeket minden nap gyakoroltuk és a vasárnapi istentiszteleten adtuk elő. „Minden mi él” és a „Ki teremtette” című dalok voltak a kedvenceink. Az énekek tanulásán kívül sok más program színesítette a hetünket.

Kedden sportvetélkedővel kezdtük a napunkat. Nagyon meleg volt, de mi mégis élveztük a sok mozgást. Ebéd után a

kreativitásé volt a főszerep, amit már nagyon vártunk. Dekor gumiból készítettünk képet, ami Isten teremtő munkájára utalt. Majd jött a fazekasmester bácsi, és útmutatása alapján állatokat és edényeket készítettünk. Nagy sikere volt a vasalható gyöngyből készíthető képeknek, tárgyknak is.

Szerdán a celldömölki Vulkán parkba kirándultunk. A csapatok feladatokat kaptak, amire a válaszokat a kiállítás anyagai között lehetett megtalálni. Utána a Ság-hegyre mentünk, ahol a vulkánkráterben is jártunk, és a legkitartóbbak, mi mindketten felmentünk a hegy tetejére és megnéztük az I. világháborús Trianon emlékművet.

Csütörtökön kézműves foglalkozás és daltanulás volt a program.

(Folytatás a 7. oldalon)

Kincs M napközis hittantábor

(Folytatás a 6. oldalról)

A kézműves anyagok sora bővült: égethető gyurmából is lehetett tárgyakat készíteni. Legtöbbször keresztet készítették, szép díszítéssel. Délután megnéztünk egy filmet Noé történetéről.

Pénteken egész nap a Vulkán fürdőben lubickoltunk. A kicsik egy kisebb medencében fürödtek, a nagyobbak egy nagy medencében voltak és lecsúszhattak az óriás csúszdán.

Szombaton még befejeztük a félbemaradt alkotásokat és próbáltunk a vasárnapi szereplésre. A gyülekezet tagjai és

Agyagozás az árkádsoron

a pékmester Zsolt bácsi pizzát készített az udvar végében található kemencében. Igazán finomra sikerült. A délutáni farkas - erdei családi kirándulás sajnos a vihar miatt előbb befejeződött, de kaptunk fagyit, és a tanösvényt és a kilátót még meg tudtuk nézni.

Vasárnap az istentisztelet előtt kaptunk egy pólót Kincs M felirattal és ebben adtuk elő a dalokat. Nagy sikerünk volt. Az

istentisztelet után a csapatok versenyének eredményhirdetésére került sor, amit a Bárka csapat nyert meg. Minden gyermek kapott egy ajándék csomagot és hazavihettük az egész heti alkotásainkat. Majd kicsit szomorúan elbúcsúztunk egymástól, mert a jövő héten nem folytatódik a tábor. Nagyon jó volt ez az egy hét, sok érdekes dolgot csináltunk, új barátokat szereztünk és reméljük jövőre is lesz hasonló – mi ott leszünk!

Nagyon köszönjük ezt a szép lehetőséget, a sok jó játékot, ötletes időtöltést, a kirándulásokat, az imádságokat, az énekeket! Szeretettel gondolunk hitoktatóinkra és a kedves

Ság-hegyen a Trianon emlékmű tövében

anyukákra és apukákra, akik segítettek megszervezni ezt a tábort!

Várom az ősszel megrendezendő tábor utótáborozót!

Mészáros Jázmin 3. oszt.
Mészáros Veronika 5. oszt.

Minden, mi él

191

C **a**

Refr.: Minden mi él, csak té - ged hir - det. Minden dicsér, mert mind a mű - ved.

d **G**

Azzal, hogy él, ezt zen - gi né - ked: Dicsér - lek én, dicsér - lek té - ged!

1. Dicsér az ég, nap, hold és csillagok,
Fény és sötét, nap, éj és hajnalok,
Dicsér az ég, felhő és hóvihár,
A víz s a tűz megannyi tiszta dallal. *Refr.*

2. Dicsér a föld, dicséri szent neved,
Mint jó Atyánk, táplálsz, adsz eledelt,
Virág, gyümölcs, zöld fű, fa, hegyvidék,
Tó és folyó, síkság és büszke bérc. *Refr.*

3. A nagyvilág létével éncel,
Szavunkra vár, hogy hangja dal legyen,
Zengjük tehát ég és föld éncékét!
Zengjük velük: nagy Isten, áldott légy! *Refr.*

Az Egyházközség hírei és programjai

2015. Reformáció és Karácsony ünnepe között

Bélyeg kiállítás

Október 18.-án, a vasárnapi istentiszteletünkhöz csatlakozóan került sor a 18. bélyegkiállítás megnyitójára. A kiállítás november 16-ig lesz látogatható.

Két részből áll az idei kiállítás: I. Posta vizen és levegőben.

II. Magyarországi evangélikus és református templomok képeslapokon.

Énekkar

Október 30.-án, pénteken 17 órától a szergényi evangélikus templomban ad ünnepi hangversenyt a Sárvári Kortárs Keresztyén Kórus.

Reformáció ünnepe

November 1.-én vasárnap, 10 órai kezdettel a sárvári evangélikus templomban tartjuk meg a református testvérekkel közös ünnepségünket. A hálaadó istentiszteletet követően a Sylvester emlékmű koszorúzására vonulunk a várparkba. Rábapatyon a november 8.-i istentiszteletünk keretében lesz a megemlékezés.

Temetői istentiszteletek

November 1.-én, vasárnap délután 15 órakor a Rábapaty - boggyoszlói temetőben, 17 órától pedig a Sárvár városi temető evangélikus kápolnájában emlékezünk meg elhunyt szeretteinkről.

Lelkész szentelés

November 7.-én szombaton, 14 órai kezdettel a meszlénai templomban Szemerei János püspök úr lelkésszé szenteli Györgyi Zsolt testvérünket, aki gyülekezetünkben töltötte hatodéves gyakorlati évét.

Nőegylet

November 10.-én kedden 16 órától tartja gyülekezetünk nőegylete havi összejövetelét a tanácsteremben.

Europäischer Stationenweg

November 13.-án pénteken kerül sor Berlinben 70 európai város küldötteinek tanácskozására, a Reformáció 500 éves, 2017.-ben esedékes ünnepség sorozatának előkészítése ügyében. Magyarországról három város, köztük a Sárvári Evangélikus Egyházközség két küldöttel lesz jelen a konferencián.

Gyülekezeti munkatárs képző

November 14.-én és december 12.-én, szombati napokon 9 órától folytatódik Sárváron a gyülekezeti munkatárs képző tanfolyam. Szabik Imre ny. püspök úr által vezetett tanfolyam bibliaismereti, egyházismereti, egyháztörténeti és gyakorlati módszerek terén nyújt segítséget az érdeklődőknek.

Konfirmandus nap

November 14.-én szombaton, Kőszegen az Evangélikus Mezőgazdasági, Kereskedelmi, Informatikai Szakképző Iskolában találkoznak a Vasi Egyházmegye gyülekezeteiben élő konfirmandusok.

Evangélikus nyugdíjas nap

November 17.-én, kedden 10 órától 15 óráig tervezzük egybehívni gyülekezetünk idősebb korú tagjait. A programról bővebben olvashatnak újságunk mellékleteként található jelentkezési lapon.

Lelkészképzés

November 22.-én, a vasárnapi istentiszteleten az Evangélikus Hittudományi Egyetem lelkész szakos küldötte fogja az igehirdetési szolgálatokat végezni. Gyülekezetünk tagjainak ez ügyben támogató imádságait és adományait kérjük.

Ádventi bibliaóra sorozat

November 24.-én kedden, 17 órakor kezdjük az első ádventi bibliaórát Rábapatyon. Ehhez a Férfiegylet gyűlése fog kapcsolódni. A sorozat második alkalma december 1.-én kerül sor Sárváron. A harmadik alkalom ismét Rábapatyon következik december 8.-án, ehhez a Nőegyleti gyűlése kapcsolódik. A záró alkalomra december 15.-én Sárváron kerül sor.

PÁSZTHORY KAROLIN:

Erőtlen napsugár

Búcsút intett már a nyár,
erőtlen a napsugár,
az október kicsit fázik,
ködfátyollal takarózik.
Fa alatt érett dió –
néhány hét és hull a hó –
piroslik a csitkenye,
hordóban a hegy leve.

Őszi kesergő II.

Hervadt levelekkel
nyargal az őszi szél,
hiába hallgatok,
tücsök nem zenél,
madaraknak sincsen
nótázgató kedve;
a szívárvány helyén
darvak V betűje.
Didereg a kertben
kint felejtett virág,
télre készülődik
már az egész világ.

Magvetés. A Sárvári Evangélikus Egyházközség ingyenes negyedévi lapja. Megjelenik az egyházi év fő ünnepei előtt.

Kiadja a Lelkészi Hivatal. – 9600 Sárvár, Sylvester u. 3. Tel./fax: 95/320-473. Szerkeszti: Gyarmati István lelkész –

E-mail: istvan.gyarmati@lutheran.hu – Honlap: Sárvári Evangélikus Egyházközség – Készült: Sárvár Újsziget - Rota /800 példányba